

Herdenkingsviering Pastor Wim Jenniskens 11 november 2017

Voor de viering zingt kwartet Mariposa o.l.v. Wally Jansen Suha

Thema van de viering: *een boom met verlangen*

Welkom

We zetten Wim in het licht.

De zeven kaarsen van de zevenarmige kandelaar worden aangestoken door:

1. Namens de familie Jenniskens: Piet Jenniskens
2. Namens jongeren Encounter : Roos
3. Namens Encounter volwassenen: Wil Janssen
4. Namens parochianen van de Jozef-kerk, Christus Hovenier parochie en Christus Koning parochie: Ellen Waarma
5. Namens OASE: Frank Bockholts
6. Namens Immanuel gemeenschap: dominee Wim Dekker
7. Namens de kinderen van de parochie: Nienke Jacobs

Bij het aansteken van een kaars wordt met een enkel woord iets genoemd waar ze Wim dankbaar voor zijn.

Vredewens

Mariposa zingt: Vrede voor alle mensen

Openingslied: Wij bijeen

Kinderen worden uitgenodigd voor kinderwoord -dienst en wij zingen dan:
Wij gaan voor even uit elkaar

Inleiding op de viering

Bijna een jaar geleden, op 6 december, was er het pijnlijke bericht rondom “ onze pastor Wim”; “ de boom is geveld, in een lange nacht van duisternis vielen zijn bladeren”.

Ondanks dat we het zagen aankomen dat we hem zouden gaan verliezen, konden we toen nog niet bevatten wat dat zou betekenen voor ons allen, zoals we hier zitten. Gevoelens van pijn en gemis en van ontheemd zijn leven nog steeds in velen en **daarnaast** voelen we ook grote dankbaarheid om het leven van Wim, om wie hij is geweest en wat hij ons hiermee heeft gegeven.

De gevallen bladeren onder onze boom vertegenwoordigen het vele waar we “ onze Wim” zo dankbaar voor zijn.

Na de viering willen wij jullie, de familie, deze boomblaadjes meegeven, als aandenken van ons allemaal, die Wim zó lief hebben.

Een boom met verlangen;

in de volgende prachtige woorden van de Ierse dichter, priester en filosoof John O’Donohue zagen wij pastor Wim:

*“Elke boom groeit tegelijkertijd in twee richtingen, naar de duisternis en naar het licht, met net zoveel takken en wortels als hij nodig heeft om **zijn onstuimige verlangens** te verwezenlijken”.*

Een boom met onstuimige verlangens; met dit beeld in onze gedachten willen wij pastor Wim herdenken.

Geloofsgebed

**Allen: Ik geloof in Jezus Christus
dat in Hem de liefde van God
voor ons zichtbaar is geworden.
Ik geloof dat Hij mij de weg wijst,
naar mijzelf, naar anderen en naar God.
Dat Hij mij de kracht van zijn Geest geeft
om samen met anderen
een vuur van liefde te zijn in deze wereld.**

**Ik geloof in een kerkgemeenschap
die een teken van hoop kan zijn in deze tijd
waar het gaat om wie je bent en wat je doet
en niet om wat je hebt.**

**Ik geloof in een gemeenschap van liefde
waar wij voorrang verlenen aan elkaar
in een open en eerlijk contact.
Waar mensen hun leven delen
en inspiratie vinden in elkaar.**

**Ik geloof in God
dat Hij bij ons is en met ons meegaat
gisteren, vandaag en altijd.
Amen.**

Taizelied: In de Heer vind ik heel mijn sterkte, in mijn God de vreugde zang. Gij die mijn bevrijding bewerkt, op U vertrouw ik en ken geen angst, op U vertrouw ik en ken geen angst.

Evangelie: Lucas 6, 43-46

Jezus onderricht zijn leerlingen met de volgende gelijkennis:

“Een goede boom brengt geen slechte vruchten voort, en evenmin brengt een slechte boom goede vruchten voort.

Elke boom kun je aan zijn vruchten kennen, want van distels pluk je geen vijgen en van doornstruiken geen druiven. Een goed mens brengt uit de goede schatkamer van zijn hart het goede voort, maar een slecht mens brengt uit zijn slechte schatkamer het kwade voort; want waar het hart vol van is daar loopt de mond van over”.

Levend woord

Luisterend naar de woorden van Jezus in het evangelie van Lucas zien we al gelijk “onze geliefde pastor Wim” voor ons:

“Elke boom kun je aan zijn vruchten kennen. Een goede boom brengt geen slechte vruchten voort”.

“ Een goed mens brengt uit de goede schatkamer van zijn hart het goede voort; want waar het hart vol van is daar loopt de mond van over”.

Welke vruchten heeft Wim ons nagelaten? Waar was zijn hart vol van?

Een boom met verlangen; waarnaar en waarheen bewoog zijn verlangen hem?

Pastor Wim herdenken, het is een veelheid aan herinneringen en gevoelens. We werden aangetrokken door Wim zijn “ onstuimige verlangens”, waar de Ierse dichter en priester aan het begin v.d. viering het over heeft, als hij kijkt naar bomen die altijd in twee richtingen groeien; naar het licht en naar het donker.

Verlangen bewoog Wim. *Verlangen* om tesamen met ons allen in “Zijn” naam gemeenschap van liefde te zijn in deze wereld.

Een gemeenschap waar voor Wim iedereen telt en iedereen een gezicht heeft. Waar elk mens de moeite waard is. Waar elke kwaliteit, van groot tot klein, wordt gezien en wordt uitgenodigd om tot bloei te komen. Verbinding, openheid, inspireren, dialoog..... en nog zoveel meer waar zijn verlangen naar uitging.....

Zijn diepe geloof in Jezus van Nazareth en van daaruit te leven deed zijn takken breed en ver uitgroeien naar dat Licht; licht wat hij doorgaf aan velen. Met regelmaat boden zijn takken een “grote verscheidenheid aan vogels” een plekje om op adem te komen; hij was er voor de ander met hart en ziel.

Die wijde uitgroei van takken vroeg ook van Wim om diep en breed te wortelen, te aarden, en dat alles in verbinding met de Bron van het leven gevend water. Dit laatste gaf hem grote steun om óók de kelders van zijn bestaan in te durven gaan. Open en kwetsbaar kon hij delen over zijn persoonlijke worstelingen en wat het met hem deed toen wij met elkaar in Veldhoven de lange, moeilijke weg gingen om die ene kerk te worden; in de woorden van Wim “ één grote (Zijn) gemeenschap van liefde te zijn in deze wereld”; een eenheid in verscheidenheid. Het is anders gelopen dan hij hoopte en naar verlangde. Toch voelde ik ook, tijdens mijn bezoeken aan hem in het ziekenhuis en in het hospice, een steeds grotere ruimte in hem ontstaan voor de weg van OASE en is hij voor de geloofsgemeenschap OASE een grote inspirator tot op de dag van vandaag.

De warme betrokken pastor, onze inspirator, de mensenmens, de vriend van velen zal nu vast en zeker met een zachte glimlach naar ons allen kijken. Bij welke kerkgemeenschap je nu ook thuis voelt; voor God zijn we één gemeenschap in Zijn naam.

.....

Ooit maakte hij mij “deelgenoot” van een gedicht van Adeleyd.

Het gesprek dat we n.a.v. dit gedicht hadden, klinkt tot op de dag van vandaag nog steeds na in mij, inspireert mij ook en laat daarnaast vlg's mij zó zien zoals Wim in het leven stond/ wilde staan en wat hij ons nu toewenst; woorden vol van verlangen, uitziend naar vruchtbaarheid
Ik wil er graag een stukje uit voorlezen.

*Verlangen is je uit-rekken naar wat nog niet is,
jezelf verlengen tot het onbekende,
het onervarene, het nieuwe, het andere.....
Verlangen is dromen, trachten, wachten en dulden,
is uitstel en dageraad, lente en belofte;
Verlangen is niet dwingen, niet bevelen, niet eisen
Maar als de omgeploegde aarde
Uitzien naar de vruchtbaarheid.*

.....

“ Uitzien naar de vruchtbaarheid”

Kunnen wij of zijn wij misschien met elkaar al de nieuwe loten die aan zijn leven zijn ontsproten?
Een beweging van bewogen mensen; bewogen door het verlangen Zijn gemeenschap van liefde te zijn; een gemeenschap, een levend lichaam, die voorbij de grenzen van Veldhoven, elkaar niet uit het oog verliest en elkaar blijft vasthouden in Jezus' naam.

.....

De boom is geveld, maar goede vruchten heeft hij ruim nagelaten.

Lieve Wim, je leeft in onze harten voort; dankjewel voor veel.

Stilte

Mariposa zingt: “ Mag ik dan bij jou”.

Woord van Piet Jenniskens

Pianospel

Woord van jongeren Encounter door Roos

Pianospel

Woord van Encounter door Gera van Remmen

Mariposa zingt “ Ken je mij” van Trijntje Oosterhuis

Collecte

Tijdens de collecte zingen we: Dit ene weten wij

Kinderen komen terug van KWD en vertellen hun verhaal

Voorbeden: a/h begin en einde zingen wij: “Kom adem ons open”

In de sfeer van Allerzielen noemen wij nu ook de namen van onze geliefde overledenen.

Onze Vader bidden wij stand en hand in hand

Brood voor onderweg

Vg.: In uw naam zijn wij hier samen. Wij noemen U God en Vader.

Niemand heeft U ooit gezien, maar elke dag opnieuw is het duidelijk hoe U werkzaam aanwezig bent, daar waar mensen elkaar vinden en van elkaar houden, daar waar mensen de handen ineenslaan en kleine stappen zetten om deze wereld om te bouwen tot uw wereld.

Allen: Wij zien U aan het werk God, in de ontluikende liefde tussen mensen, in groeiende solidariteit, in blijvende verbondenheid, in kleine en grote inzet voor vrede en gerechtigheid.

Wij zien U aan het werk in Jezus, uw Zoon;

de woorden die Hij sprak, waren uw woorden en worden nu de onze.

Vg.: Zijn keuze voor kleine mensen was uw keuze en wordt nu de onze.
Hem willen wij hier noemen als inspiratie,
als wegwijzer voor ons leven, als blijvende oproep om te blijven doen
wat Hij ons heeft voorgedaan.

Wij pakken nu de mandjes met brood

In liefde verbonden met Hem en met elkaar
delen we nu het brood voor onderweg.

Wij geven een stukje brood aan degene van wie wij het mandje krijgen

Slotgedachte: gedeelte uit uitvaartdienst van Wim (uit “Tot voorbij de nacht” van Jacques Verhees)

VG: En als een boom gestorven is, vertellen nieuwe loten,
die aan zijn leven ontsproten zijn,
zijn verhaal aan de wereld verder;

**Allen: Dat bomen en mensen houvast mogen zijn
voor wie daarnaar zoeken,
beschutting mogen bieden
aan wie vermoeid, ontheemd en ongeborgen zijn,
en het vertrouwen dat ons leven geworteld is in
goede en heilige grond die ons draagt en leven doet.**

Wegzending

Vraag niet wat de wereld nodig heeft,
maar vraag wat jou tot leven wekt.

Ga dan, en doe het.

Want wat de wereld nodig heeft,
zijn mensen die tot leven komen.

Slotlied: De Steppe zal bloeien

We tonen de foto van een “vierende Wim te midden van zijn gemeenschap”, waar we even stil bij
staan.

En dan is er gelegenheid om met elkaar, in de sfeer van Wim, na te praten, onder het genot van
koffie, thee en wat lekkers.